

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 367-1915)

Originalt emne

Foreninger

Foreninger/Ildrætsforeninger

Ildræt

Ildræt/Stadion

Skovene

Skovene/Skovene i Almindelighed

Uddrag fra byrådsmødet den 27. januar 1916 - side 11

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 367-1915)

Andragende fra "De samvirkende Ildrætsklubber" om at faa overladt Plads i Marselisborg Skov til et "Stadion".

Formanden meddelte, at Andragendet gik ud paa, at "De samvirkende Ildrætsforeninger" fik overladt en Plads i "Friheden" i ryddet, planeret og drænet Stand til et Stadion.

Naturligvis ømmede Skovrideren, som havde haft Andragendet til Erklæring, sig ved dette Indgreb i Skoven, men for Taleren stod det som ret vanskeligt for en Kommune, som ejede ca. 800 Tdr. Land Skov, at nægte at afstaa ca. 3 Tdr. Land til Anvendelse i et saa godt Formaals Tjeneste. Endelig havde man jo ogsaa tidligere flere Gange gaaet noget bort fra forstlige Hensyn til Gunst for Publikum. Da Andragendet kom fra "De samvirkende Ildrætsklubber", maatte man gaa ud fra, at det virkelig var indgivet paa alle Ildrætsklubbers Vegne, men dette maatte man naturligvis sikre sig, ligesom man jo ogsaa ved den nærmere Forhandling maatte sikre sig, at hvis der i Fremtiden skulde ske en Splittelse

indenfor Idrætsklubberne, Pladsen alligevel maatte være til fælles Benyttelse for alle Byens Idrætsforeninger. I 1911 vedtog Byraadet efter Forslag fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse at anlægge en Idrætsplads ved Grænsen af Byens Grund mod Viby Sogn, og denne Vedtagelse stod fremdeles ved Magt. Taleren havde egentlig antaget, at man havde ladet denne Plan hvile, men hørte nu, at der indtil for kort Tid siden var plejet Forhandlinger om den. Meningen med Pladsen ved Viby Skel var, at den ogsaa skulde være Træningsplads, medens den paatænkte Plads i "Friheden" kun skulde være Opvisningsplads. Skovudvalget vilde nu gerne høre Udtalelse fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, om man stadig fastholdt Planen fra 1911, eller om man kunde tænke sig at forhandle om den ny Plads, hvis Byraadet da overhovedet vilde gaa med til at afgive nogen Plads i Skoven. Det forekom Taleren, at det i 1911 vedtagne Projekt var mindre heldigt, navnlig fordi Pladsen var for langt fjernet fra Byen og forudsatte nye Vejforbindelser. Pladsen i "Friheden" laa derimod nærmere og havde allerede de gode Forbindelser med Byen.

Møller bekræftede, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse for ikke længe siden havde forhandlet med Idrætsklubberne, som imidlertid ikke altid var ganske enige. Det skulde ganske vist se ud, som om de var enige, men dette var dog ikke Tilfældet. Gymnastikforeningen, som jo vistnok talte de fleste Medlemmer, erklærede saaledes, at den var godt tilfreds med dens nuværende Plads. Det var rigtigt, at man i 1911 havde vedtaget et Projekt om en Idrætsplads ude ved Viby Skel; at Udførelsen var udsat, skyldtes ganske bestemte Grunde. Da man vedtog det nævnte Projekt, havde man ogsaa Forlængelsen af Strandvejen under Overvejelse, og Udvalget havde ment det mere i Byens Interesse at fremme denne Plan end Planen angaaende Idrætspladsen. Der var nemlig ikke tilstrækkelig Arbejdskraft i Byen til paa engang at udføre de to Projekter, og det var ikke heldigt at drage fremmede Arbejdere hertil, naar man ikke havde Arbejde til dem, naar de to projekterede Arbejder var fuldført. Dette var en af Grundene til, at man endnu ikke havde realiseret den vedtagne Plan om Idrætspladsen. Under Forhandlingerne med Idrætsklubberne havde disse stadig forlangt mere og mere Plads. Boldspillerne forlangte en Plads for sig, Tennisspillerne 2-3 Baner, Gymnastikerne forlangte ogsaa deres egen Plads, desuden skulde der være særlige Pladser for Damehold og særlige for Herrehold, Planen var kort sagt ikke saa ganske let realiseret. Dertil kom Spørgsmaalet om Pladsens Drift, som der ogsaa var blevet forhandlet om. Efter Udvalgets Mening skulde Sportsmændene, hvoraf en Del jo var ret velstillede, deltage i Udgiften til Driften. Alt dette

frembød adskillige Vanskeligheder, som det ikke var saa helt let at overvinde. Endelig var der Udgiften til selve Anlægget. Ganske vist var den oprindelig tænkte Anlægsudgift, 20000 Kr., nu gaaet ned til 16500 Kr., men det var dog næppe klogt at anvende dette Beløb til en Plads paa kun 3 Tdr. Land, idet der jo sikkert snart vilde komme Krav om Udvidelser. Planen fra 1911 var altsaa ikke opgivet, men tænktes realiseret i 1917, efter at man var blevet færdig med Strandvejen i 1916. Udvalget ansaa ikke det ny Projekt for bedre end det fra 1911, og det vilde henstille at udsætte Sagen i Aar. Naar man ventede til næste Aar, vilde man nok blive enig om, hvilket Udvalg der skulde have med Sagen at gøre, og hvilket Projekt der skulde udføres.

Formanden havde selv før peget paa, at man maatte have Sikkerhed for, hvorvidt Andragendet var paa alle Idrætsklubbernes Vegne, men skulde dog oplyse, at han i Dag havde faaet bestemt Besked om, at et Medlem af Gymnastikforeningens Bestyrelse havde været med i de forberedende Arbejder vedrørende Andragendet. I og for sig havde Taleren ikke noget imod at udsætte Sagen til 1917, men vilde dog finde det rigtigst og mest hensynsfuldt at henvise den til en Fællesforhandling mellem Skovudvalget og Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse.

Simonsen kunde i Henhold til Hr. Møllers Oplysninger anbefale at udsætte Sagen en Tid eventuelt at henvise den til Forhandling mellem Skovudvalget og Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse. Det var vist rigtig nok, at der ikke fandtes den Fasthed i den Organisation, der havde indgivet Andragendet, som man kunde ønske sig, og det vilde derfor være naturligt at søge at faa konstateret, om det var et enstemmigt Ønske fra Idrætsfolkets Side at faa Pladsen i Skoven. Iøvrigt var det ret betænkeligt at hugge 3 Tdr. Land Storskov for at faa et Stadion, ogsaa fordi Skovbund i Almindelighed heller ikke paa Grund af Fugt egnede sig særligt til Sportsplads. Dersom man valgte en Plads i Udkanten af Skoven, saaledes som Idrætsforeningen ønskede det, vilde der blive et slemt Hul i Skoven, men selv om man valgte en Plads længere inde, vilde Adgangsvejen let blive til en for Skoven mindre heldig Vindkanal. Endelig var det Stykke Skov, man ønskede ryddet til Sportsplads, det smukkeste i hele Skoven, foruden at det var ret vanskeligt at planere. Vilde man vælge Pladsen længere nede mod Skøjtebanen, vilde der ganske vist ikke blive saa stor Ravage med Træfældning, men Pladsen vilde komme til at ligge skævt, hvilket jo ikke var saa heldigt. I det hele taget kunde Taleren ikke anbefale at rydde noget af Skoven for at oprette et Stadion, hvis der var Mulighed for at finde en god Plads andet Steds, hvad der jo syntes at være.

Jakob Jensen var en bestemt Modstander af at indrette Sportsplads i Skoven, ogsaa fordi en stor Del af Skoven maatte spærres paa Opvisningsdagene, hvis der da ikke blev opført saa højt et Plankeværk omkring Pladsen, at det blev til Vansyn. Skoven burde i det hele taget ikke anvendes til den Slags, men være i Fred til Gavn og Glæde for dem, der vilde færdes i den. Byen ejede ganske vist 800 Tdr. Land Skov, men der var næppe længere mellem Vejene, end at man næsten kunde se fra den ene til den anden. Paa den anden Side var det rimeligt, at man søgte at skaffe Sportsmændene en god Plads baade til Træning og Opvisning, hvorfor Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse ogsaa i flere Aar havde forhandlet med Idrætsforeningerne. Man var allerede kommet saa vidt, at man mente at kunne skride til Anlæget, da det viste sig, at der slet ikke var Enighed mellem de sportsinteresserede, og saa var Sagen blevet stillet i Bero. Naar Sagen skulde realiseres, hvad den jo forhaabentlig blev, vilde Taleren henstille, at der ogsaa blev Plads for Ridesport paa Idrætspladsen. Sagen burde tages op til en samlet Løsning, fordi Sportsforeningerne ikke kunde vente at beholde de Træningspladser, der nu var stillet til deres Disposition. Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse havde iøvrigt i flere Aar arbejdet paa at indrette en Træningsplads Nord for Byen Vest for Fødselsstiftelsen, og denne Plads var snart færdig. Havde Sportsmændene kunnet enes om Driften af Idrætspladsen, havde Arbejdet med at indrette denne været i fuld Gang, men da der ingen Enighed havde været, havde man maattet sætte andre Arbejder i Værk for at beskæftige den til Raadighed værende Arbejdsstyrke. Derfor var der blevet taget fat paa Forlængelsen af Strandvejen, hvis sidste Del blev færdig i det kommende Aar. Derefter var det Udvalgets Mening at finde en endelig Ordning for Sportspladsen. Dersom Byraadet ikke vilde udskyde Sagen til 1917, vilde Taleren finde det heldigst at lade et andet Udvalg tage Arbejdet op, idet han ikke kunde tiltræde, at to Udvalg blandedes sammen i denne Sag.

Mousten gjorde opmærksom paa, at man for Tiden havde 3 Sportspladser, nemlig den gamle Udstillingsplads, Pladsen ved Randers Landevej og Sandgraven. Taleren vidste ikke, hvormeget disse Pladser blev benyttet, men det forekom ham, at i hvert Fald Pladsen ved Randers Landevej blev benyttet uhyre lidt.

Formanden skulde ikke bestride, at man gjorde nogen Uret mod Skoven ved at anlægge en Sportsplads i den, men troede dog nok, at der kunde bevares et saa bredt Læbælte ud mod Marken, at det sammen med de Bygninger, der skulde opføres, vilde give ret gode Læforhold. Naturligvis var det altid noget betænkeligt at hugge 3 Tdr. Land Storskov, men

man kunde paa den anden Side dog ikke godt tænke sig, at "Friheden" i Længden kunde lades ganske uberørt, dertil laa den for tæt ved Byen. Pladsen i Kanten af Skoven vilde blive enestaaende smuk og vilde sikkert bidrage til en ret stærk Tilstrømning paa Opvisningsdagene af Folk fra andre Byer. Efter at Taleren havde hørt, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse stadig arbejdede paa Sagen, fandt han det rigtigst, at dette Udvalg fortsatte, men kunde derfor ikke se noget til Hinder for, at Sagen først blev underkastet en Fællesbehandling af dette Udvalg og Skovudvalget.

Møller betonedede atter, at en væsentlig Aarsag til, at man ikke var kommet videre med Anlægget af Sportspladsen, var, at Idrætsfolkene ikke kunde enes om, hvor meget af Pladsen der skulde bruges af de forskellige Foreninger.

Jakob Jensen anbefalede at henvise Sagen til kun eet Udvalg.

Formanden vilde, hvis der var Stemning for at overgive Sagen til et enkelt Udvalg, foreslaa, at det blev Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse.

Udsattes. Henvistes til Behandling af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse.